

που μόνο με τής πηγής εκείνης, που προείπα, ίσως δροσοβλιστούνε το ήσυχο, καθαρό, και άπαλόφωνο νεράκι, που έτσι εκείθε κατεβαίνει ως στο δρόμο τους. Κ' ή ποιησή μου πάντα πρόθυμη βρυσούλα μοιράζει το καλό της το νεράκι: «όποιος διψάει άς έρθει και άς πιεί...»

Σπέσιος 26-5-03.

Με πολλή αγάπη

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΥΑΚΙΝΘΟΙ

Τών πράσιων περιβολιών το μονοπάτι πήρα δακνίθους μοσκομύριστους να μάσω ένα σωρό και να τους χύσω κατά γης—ώ κατάσκηρη πλημύρα—στη λουλουδένια αγάπη μας κρεβάτι τρυφερό.

Και τής βαρείας τής μυρουδιάς το μεθυμένο άγέρι, που άπ' την ψυχή τω λουλουδιώ σα σύννεφο ανεβαίνει, άπάνω στα φτερούγια του τούς πόθους μας θα φέρει σε κάποια πλάση γαλανή. Ξανθή, φωτολουμένη.

ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Σ' ένα από τα τελευταία φύλλα του «Monde Hellenique» δημοσιεύτηκε μεταφρασμένο από τα Ισπανικά, σημαντικό άρθρο του γνωστού Ισπανού συγγραφέα κ. E. Gomez Carrillo, για τον ποιητή μας Κωστή Παλαμά, πρωτοδημοσιευμένο σε μια εγκριτη φημερίδα της Μαδρίτης.

Ο κ. E. Gomez Carrillo παίρνοντας άφορμή από τη γαλλική έκδοση του «Θάνατου του Παλληκαριού» κατά μετάφραση του κ. Jean d' Arbos, ξετάζει το έργο του Παλαμά γενικά, λέγοντας πως του άξιζει ο έπαινος κι ο θαυμασμός.

Το «Θάνατο του Παλληκαριού», τότε χαρακτηρίζει «θαυμαστό άριστούργημα» και τον ποιητή του σαν ένα πνέμα συγγενικό του Γκαίτε. «Με τη γαλήνη του, λέει, με τη μεγαλοπρέπεια του ιδεαλισμού του, με την άγχπη του στο σύβολο, με τη λυρική του ειδωλολατρεία, ο ρωμιός συγγραφέας θυμίζει το μεγάλο ποιητή της Γερμανίας».

Και τελιώνει.

«Το μόνο πράμα ίσως που θα δώση στους αντίθετους του Παλαμά επίχειρμα κατά του απόλυτου νατσιοναλισμού του, είναι ή γλώσσα του. Άπ' όλους τους τρόπους τής έκφρασης που γνωρίζουμε, μπορεί να πη κανείς αληθινά, πως υπάρχει ένας, ο κλασσικός, που φξίνεται περιφρονημένος, αν κι αυτός ο τρόπος είναι κείνος που κρατεί την παράδοση του Σοφοκλή και του Πίνταρου. Μα ο ίδιος ο ποιητής άπαντάει σ' αυτό, πως προτιμώντας τη γλώσσα του λαού, τη γλώσσα τω μαλλιαρών περιορίζεται στην άρχαία ιδέα κι άκολουθεί το παράδειγμα των ένδοξων προγόνων του που κι αυτοί μεταχειρίστηκαν τη λαϊκή λαλιά».

ΚΑΚΟΝ ΤΟ ΓΗΡΑΣ...

Στο τελευταίο «Κράτος» του κ. Τζαβέλλα (5 Ιουνίου 908, σελ. 1) ο κ. Σ. Ι. Βουτυράς, καυτηριάζοντας το Βασιλιά που σύστησε στην Πάτρα στον Πρόεδρο των μακαλήτων πως πρέπει να μιλάει τη γλώσσα του, τελιώνει το άρθρο του με τα έξοχα τούτα λόγια, που άξιζει μα την αλήθεια να ανατιστούνε μέσα στο «Νουμά».

«Ότι έκαστον των τοπικών τούτων ιδιωμάτων παρήγαγε ποιητικά τινα άριστούργηματα, εν οίς όμως το ύφος τής έμπνεύσεως μόλις συγκαλύπτει την πτωχείαν και το ταπεινόν του όργάνου, οία τα του

Χριστοπούλου εν τω βυζαντινῷ ιδιώματι, τα δημοτικά λεγόμενα και τα του Βιλλαρζ εν τῷ ήπειρωτικῷ, τα του Κορνάρου και Χορτάτση εν τῷ κρητικῷ, τα των Σολωμού, Βαλκαωρίτου, Τυπάλδου, Ασκαράτου εν τῷ έπτανησιακῷ, ούδεις βεβαίως άρνείται, αλλά τα ποιητικά ταυτα άριστούργηματα άκριβῶς ένεκα του μερικού τής γλώσσης ΟΥΔΕΠΟΤΕ (!!!) έγινόντο κτήματα του όλου έλληνικού έθνους, γνωστὰ δὲ υπάρχουνι μόνον εν ταίς χώραις, εν αίς έγεννήθησαν και εις ολίγους λογίους: και αυτός δὲ ο θαυμαστικός ύμνος εις την έλευθερίαν του Σολωμού μόνον ως εθνικός ύμνος έγινετο γνωστός εις το όλον έθνος, και μόλις μία ή δύο στροφάκι αυτού άπεμνημονεύθησαν, ενῶ πολλῶν μετριωτέρων ποιητῶν ποιήματα άπεμνημονεύθησαν και άπομνημονεύονται υπό του λαου δλόκληρα ένεκα τής γλώσσης. Όμοίον τι πάσχουσι και οι σήμεραν μαλλιαροί, ών τινες έχουσι πράγματι έμπνευσιν άξιαν καλλιτέρας τύχης... και γλώσσης. Διότι τα εν τῷ γλωσσικῷ ιδιώματι ή διαλέκτῳ ποιήματα ούδέποτε έπεδλήθησαν εις την συνείδησιν οίουδήποτε έθνους. Θυμαζέσθαι ή έμπνευσις, αλλά καταδικάζεται εις άφάνειαν, διότι ή εθνική συνείδησις άποκρούει την γλώσσαν».

Άφεριμ, τσελεπτή!

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ο συνεργάτης μας Σωτήρης Σκίπης τυπώνει σε τόμο στο Παρίσι τα ποιήματά του (παλιός σίχους γνωστούς και λίγους άγνωστους) με τον τίτλο «Η μεγάλη αδρα».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Ζεϊβ. Μισυλ. κ. Λάδαμε τη συντρομή (5. 5. 08 - 5. 5. 09) και σ' εύχαριστούμε. — κ. Α. Πετζ. Το φύλλο στέλνεται ταχικώτατα. Ά χάθηκε τώρα στην πόστα, γράφετε μας ποιο αριθμοί σου λείπουν να σου τους ξαναστελουμε.—κ. Σ. Ν. Ρεζ. στη Σκλονικη. Θα σου γράψουμε. Κρήματα για βιβλία μπορείς να μας στείλεις με ταχυδρομική έπιταγή.—κ. Ν. Παδ. Μυτιλήνη. Λάδαμε τη συντρομή του κ. Γιαννη και σ' εύχαριστούμε. Τα βιβλία σου τα στέλνουμε με συστημαμένο δέμα.—κ. Παπαν. Feiburg. Το φύλλο στέλνεται ταχτικά στην Κύμη, ώστε εκεί να γράψεις. Άλλες από τις πρώτες δε μας στείλανε. — κ. Φ. Όπως γράφει ο κ. Ξινόπουλος πάει να μας πείσει πως σήμερα το να ναι άντιψωχαρικός ένας δημοτικιστής κατάντης στην Άθήνα έμπορική επίχειρηση.—κ. Σ. Τρ. Όσο έλειπε ο ιδιοκτήτης και διευθυντής του «Νουμά» σε ταξίδι την έκδοση του φύλλου την έφρόντιζε ο άκριβός μας συνεργάτης και φίλος Ρήγας Γκόλφης.

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

το γραφείο (δρόμος Ζήνωνας 2) πουλιούνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τ. ένα και 1,25 φρ. γρ. για το εξωτερικό, ακόλουθα βιβλία του ΨΥΧΑΡΙΗ «Τόνειρο του Γιαννιέρη» — του ΠΑΛΛΗ «Ήλιος και Φεγγάρι» — του ΦΩΤΙΑΔΗ «Το γλωσσικό ζήτημα και ή Έκπαιδευτική μας αναγέννηση» — του ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Ιστορία τής Ρωμοσύνης», «Μαζώχτρα και Βρουκόλακας» και «Νησιώτικες Ιστορίες» — του Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οί σκιές μου» — του ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝΑ «Το Άνεχτίμητο» (δράμα) — του ΠΑΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία και Πατρίδα» — του ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τα Πλιά και τα Κονούρια» — του Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Η ματιά» — του Δ. Η. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανοί και πεθαμένοι» και «Ο Άσωτος» (δράματα) — του ΔΟΥΓΟΥ «Δάρης και Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερίδη) — του ΕΥΡΥΠΙΔΗ «Η Μήδεια» (μεταφρ. Περγιαλίτη) — του ΣΟΦΟΚΛΗ «ο Αίας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σιδερη). Η ΙΑΙΑΔΑ μεταφρασμένη από τον Άλιέξ. Πάλλη δρ. 2 και φρ. γρ. 2 1/2 για το εξωτερικό. Ο ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τής κ. Άλεξάντρας Παπαμοσκού, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 και φρ. γρ. 2 για το εξωτερικό. Του ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ «Ίαμβοι και Άνάπαιστοι» — «Τρισύγενη» — «Γράμματα» — «Άσάλευτη Ζωή», 6 δρ. αντί 12 που πουλιούνται στα βιβλιοπωλεία. Για τις έπαρχίες 6,50 και για το Έξωτερικό 7 φρ. γρ. δίχως άλλο έξοδο για τα ταχυδρομικά. — Ο άδωδεκάλογος του Γούττου, 3 δραχμές. «Ο θάνατος του Παλληκαριού» δρ. 1. Του ΙΔΑ «Μαρτύρων και ήρώων αίμα.» δρ. 2. Του Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Ηλουτολογία (Δρ. 1) — Κριτική ζού έδολου λογισμού του Κάντ (δρ. 1) — Το δατυμολογικό ζήτημα στην Άγγλία (λεσφά 50) Του ΔΕΑΝΤΡΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τα «Πρώτα τραγούδια» δρ. 1. Του ΕΡΜΟΝΑ «της Ζωής» δρ. 1. Του ΕΛ ΓΙΑΝΙΔΗ «Γλώσσα και Ζωή» δρ. 2. Τής κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Από τον κόσμο του αχλονίου» δρ. 1. Του ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ «Το Μπαμπάκι» δρ. 1. Του ΨΥΧΑΡΙΗ όλα τα έργα από δρ. 4 ο τόμος. Του Γ ΣΚΛΗΡΟΥ «Το κοινωνικό μας ζήτημα» 5,0.50. ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ τής Βλαμη λεπ. 0,50.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμματικά και εις χρυσόν, ήτοι εις πράγμα και λίρας στεργίνας άποδοτέας άριστοτέρων ποσοσμάτων ή διαρκείας. Αι εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών παρέρχονται εις το αυθ νόμισμα, εις δ ένγένεσε ή καταθεσι εις χρυσόν ή δι' έπιταγής άθως (chéques) επί του έξωτερικού κατ' έπιλογήν του δμολογιούχου. Το κεφάλαιον και οι τόκοι των δμολογιών πληρώνονται εν τῷ Κεντρικῷ Κατστήματι και τη αίτήσει του καταθέτου εν τῷ Έποκαταστήματι τής Τραπεζής.

Τόκοι των καταθέσεων. 1 1/2 τοίς 0/0 κατ' έτος διά καταθέσεις ή μην. 2 " " " " " " " " 1 έτ. 2 1/2 " " " " " " " " 2 έτ. 3 " " " " " " " " 4 έτ. 4 " " " " " " " " 5 έτ.

Αι δμολογίαι των έντόκων καταθέσεων έκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνυμαστικά ή άνω-νυμοι.

ΔΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΥΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ 1908 4 ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΑΗ ΕΞ 100,000 Δρ. 400,000 4 " " 25,000 " 100,000 4 " " 10,000 " 40,000 12 " " 5,000 " 60,000 20 " " 1,000 " 20,000 1644 " " 100 " 164,400 2312 " " 0 " 115,600 4000 εν όλω κέρδη άξιας δραχμών..... 900,000

Μέχρι τής πρώτης κληρώσεως (2. 10 Απριλίου 1908) να έκδοθώσι μόνον 500,000 τετραδράχμων γραμματίων υπ' αριθ. 1—300,000. όν ον οι αριθμοί ούτοι θα τεθώσιν έντός τής κληρωτίδος κατά την κληρωσιν ταύτην. Κατόπιν θα έκδοθώσι μονόδραχμα γραμματία ισχύοντα διά μίαν εκ των τριών τελευταίων κληρώσεων, υπ' αριθ. 300,000 άχρις 1,000,000, θα προστεθώσι δε έντός τής κληρωτίδος και οι αντίστοιχοι αριθμοί. Γραμματία πωλούνται. Εις τα δημόσια τμήμα και λοιπάς δημοσίας άρχάς, εις τας Τραπεζας, εις τους σταθμάρχας και στασιάρχας των σιδηροδρόμων, τους διαχειριστάς των μονοπωλίων και τα πρακτορεία των έφημερίδων προς δραχμάς τέσσαρας έκαστον, ισχύον διά τας τέσσαρας κληρώσεις και προς δραχμῶν μίαν έκαστον γραμματίον, ισχύον διά μίαν εκ των τριών τελευταίων κληρώσεων. Διά πᾶσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων άπευθυντέον εις το Γραφείον του Έθνικου Στόλου και των Αρχαιοτήτων, ύπουργείον Οικονομικών εις Άθήνας. Η πώλησις των γραμματίων άρχεται από 1/14 Ιανουαρίου 1908 Ο Διευθύνων τμηματοδότης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ